

Universitätsbibliothek Paderborn

Res Gestae Illvstrissimo-||rvm Martyrvm, Con-||fessorvm Atqve Sancta-||rvm Virginvm ...

Eorvm Praecipve, Qvae Per|| R. P. L. Surium sex Tomis compraehensae
sunt:|| et nunc restrictis verborum ambagibus ... ad ... D.|| Caesaris
Baronii Chronologiam|| digestae ac in quatuor Tomos distributae

Lippeloo, Zacharias

Coloniae, 1595

VD16 ZV 18288

S. Augustini Episcopi & Confessoris.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-43699](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-43699)

...eo se fecerit
...peritoque
...ini nequa
...o cum leu
...s & ab ami
...rariam cu
...piscopo ad
...is iter habe
...rent habita
...contempna
...orante ven
...te nauas in
...autem pra
...i ver faretu
...ssum in eum
...t. Ille vero
...nda ope se
...e suo preste
...po fuit, ca
...pulerunt.
...nasteria, qu
...um fuit con
...i collata, in
...omitor fore
...a in fonte
...ni fons ab ea
...rimo frange
...us & pfa
...iter habet
...erebat, qu
...res calig
...rimo e
...can

...m. Cuius lachryma ad doloré lachrymasque com
...notus Aldelmus, toto corde ad Deum conuersus
...preces fudit, impartitaque benedictione & iumen
...no sanitatem & altari integritatem restituit. Fer
...rat autem hoc altare in prouincia Somerscetana,
...cramnum rupturæ eius vestigia, in miraculi me
...moriam referuare.

Miraculū.

Tandem verò VVestfaxonie plagæ episcopatus,
...duas parochias distributus est, præfectusque est

...aniel VVintonie, Aldelmus verò apud Schire
...urgiam Hedda episcopo subrogatus est, qui vtri
...que loco præfederat. Deindè plenus dierum & san
...torum operum, migravit ad Dominum, octauo

Fit Episco
pus.

...lunij: & in monasterio suo Meldunensi magno
...honorum tumulatus est. Decessit autem è vita

Obitus eius

...ano Domini 709. postquam annos quatuor supra
...piora Abbatis, & episcopatus munere, quatuor

...actus fuisset. Porro eluxit in viro hoc præcipuū
...modam religionis argumentum, & præstantis e
...ditionis indicium, quod præclaris scriptorum

...orum monumentis, posteris omnibus testatum
...sequit.

VITA S. AVGVSTINI EPISCOPI ET
...Confessoris, qui missus à B. Gregorio Papa, primus

...Anglorum genti Christi Euangelium predicauit. ex
...ta que est per venerabilem Bedam. Migravit ex hoc

Lib. 1. cap. 21

...culo anno Domini sexcentesimo nono.
...No ab Incarnatione Domini quingentesi-

Maij 26.

...mo 92. Gregorius eximia pietate ac religi
...one vir, anno Imperij Mauricij decimo, ad
...monachæ Ecclesiæ regimè summumq; honoris cul
...m euectus est: qui gentis Anglorum salutis mi
...sero flagrans desiderio, anno eiusdem Imperato

Zz 3 ris

Augustinus
mittitur cū
socijs in An
gliam.

ris quartodecimo, Anglorum verò in Britanniam
aduentus centesimo quinquagesimo, misit semi-
nandi Euangelij causa, in Angliam Augustinū in-
gni pietate & eruditione virum cum alijs non pau-
cis præcipuis Christianæ militiæ athleticis: vt gen-
tem illam o miserima dæmonū seruitute in Chri-
sti libertatem vindicarent. Sed vt primū alaci-
mente Pontificis mandato obtemperates opus ag-
gressi sunt, ita post, cū itineris aliquantulum
consecissent, rursi formidine victi, domum po-
tius redire, quā barbaram feramque gentem, fir-
auissimo Christi iugo subdere, decreuerunt. Nec
mora, Augustinum quem Pontifex Gregorius, si a
gente susciperentur, Antistitem eius constitueret,
Romam ad Gregorium cum supplicatione remis-
tunt, ne peregrinationem tam incertam, tam pe-
riculosam, & exitu formidabilem subire cogere-
tur. At Pontifex, vt erat vir animo maximo, &
insigni in Deum fiducia, literis non minis ama-
ter quā piè ac religiosè scriptis, inanem illam
timorem eis ademit: hortatusque vt confidens
diuina ope confisi, prouinciam susciperent, ex-
cit, vt sua confirmatione roborati ad opus dis-
ni verbi intrepidè redirent. Itaque Augustinus
ligioso agmine, numero ferè quadraginta stipen-
tus, Christiana signa in Britanniam intulit: & Be-
delberto regi aduentus sui causam, per idoneos
interpretes, significauit. Rex autem qui iam ma-
te multa de Christianæ religionis præstantia
dierat, (habebat enim coniugem Christianam
cris iniciatam, Bertham nomine, quæ sanctæ
Francorum nata, ea se condicione vinculo ma-
monij ei alligauerat, vt cum episcopo suo
hardo inuicem fidei & religionis suæ liberta-

S. Gregori-
us nutantes
confirmat.

em conse-
ris mane-
to cum
Post dies
mitatu. a
Augustinū
in adesse i
nam ad se
uentu su
superar
sed diuin
gentem,
nem feren
rumque,
zterna,
quoque iub
one & de p
cultoribu
miratione
cha & pro
erta, non
que tanto
raui. Ver
moso vid
ius benign
necessar
nec pro
veltræ r
dixit rex
otius I
Augustinu
yota men
re cepit.

conferuaret) in Infula Tanetos commodum Infula Ta-
 nis manendi locum eis assignauerat, donec ha- nctos.
 cum suis confilio, quid eis faceret, statue-

Post dies igitur aliquot, Rex honorifico septus
 mitatu, ad Insulam venit, residensque sub dio,
 Augustinum cum socijs ad suum ibidem colloqui-
 u adesse iussit. Cauerat enim, ne in aliquam do-
 cum ad se introirent: veterem vsus augurio, ne su-
 uentiu suo, si quid maleficæ artis habuissent,
 am superando deciperent. At illi non dæmonia-
 u sed diuina virtute præditi, Crucem pro vexillo
 genteam, depictamque in tabula Saluatoris ima-
 gem ferentes, litanias canebant, & pro sua, simul
 ramque, propter quos & ad quos venerant, sa-
 æterna, supplices Domino preces fundebant.
 amque iubente rege, de vna in Deum fide & reli-
 gione & de præmijs cælestis gloriæ, omnibus Chri-
 cultoribus constitutis disserer incepissent; rex
 miratione captus: Pulchra quidem, inquit, sunt
 vba & promissa, quæ affertis: sed quia noua &
 ætæta, non possum his assensum præbere, relictis
 que tanto tempore, cum omni Anglorum gente
 manui. Verum quia ab omni vos fraude doloque
 uos video, nolimus vobis molesti esse; quin
 vobis benigno fauore prosequentes, quæ victui
 & necessaria ministrari, sicut hætenus, curabi-
 mus: nec prohibemus, quin omnes, quos potestis,
 vestræ religionis, prædicando, societis. Hæc
 dixit rex, mansionem eis in Dorouernensi ciui-
 tate, totius Imperij sui metropoli, assignauit.

Augustinus igitur, hæc regis beneficentia inuita-
 ta mente, cum suis in opus Euangelij incum-
 bere cepit. Et primùm quidem ieiunijs, vigilijs,
 præc-

Enzelum S.
Augustini
pro salute
omnium.

Templum
S. Martini
vetustum.

Rex Edel-
bertus cre-
dit.

Item alij
multi.

precibusque assiduis, diuinum numen propitiū
habere studuit. Inde se incredibili mentis ardore
paratū ostendit, pro Christi sanctissima religione,
necem & cruciatum, si ita opus fuisset, oppetere.
Quid mora? Nonnulli, perspecta tanta viri chari-
tate & omnium salutis desiderio, Christo credide-
runt, seseque aquis lustralibus, ab omnibus deli-
ctis mundatos, ad parem vitæ innocentiā totis vi-
ribus sectandam excitârunt.

Erat non procul ab ipsa ciuitate templū, ab ip-
sâ Romanis Britanniam olim incolentibus, extructū
S. Martino sacrum, in quo Regina precibus & reli-
gionis Christianæ mysterijs operam dabat. In hoc
ergo, cum Augustinus cum suis rem diuinam fre-
quenter ageret, & statis solēnibusque ceremonijs,
diuinorum beneficiorum ac munerum amplissimam
nēm in oculis & aspectu omnium constitueret, lu-
luculenter interim de religione Christiana dis-
sereret, ipsum tandem regē inter alios Christi an-
te in-
inflāmauit, sanctissimisque disciplinis ita illu-
strauit: vt paucis post diebus multis cum lachrymis
insigni pietatis significatione sacris aquis se expi-
andum commiserit. Cuius exemplo alij mox pro-
uocati, certatim ad salutarem fontem confugerunt.
Quorum fidei & conuersioni ita congratu-
m rex esse perhibetur, vt nullum tamen ad Christi sa-
cra suscipienda cogere, sed tantummodo creden-
tes arctiori dilectione quasi conciuēs sibi regni-
lestis amplecteretur. Didicerat enim à doctissimi-
auctoribusque suæ salutis, voluntarium sacrile-
gium, non vi mala coactum, ab hominibus expo-
neque vim mentibus inferendam, sed voluntate
ad studium veræ religionis alluci & inuicere
bere.

Inter
sus plur.
po eiusd
S. Ponti
glorum
miste cor
& Petru
num, qua
ceteriore
Tum v
te religio
tus ali
tes, in illa
eos, qu
ad Christi
ho nomen
ret. Mifi
er dimino
lesæ orna
arius stud
Ar verò
nli fultus
bi Roman
tum fuisse
is, à dæmo
consecra
o ipsa ciui
berchus
& Angu
menfium
ia vir sanct
tefe mule
tionum p
que vique he

Interea Augustinus foelicibus hisce initijs gaudens plurimum, venit Arelatem, & ab Archiepiscopo eiusdem ciuitatis Aethereo, iuxta voluntatem, S. Pontificis Gregorij, Archiepiscopus genti Anglorum ordinatus est: reuersusque in Britanniam, misit continuò Romam Laurentium presbyterum & Petrum monachum, qui Pontificem rerum omnium, quæ propicio Christi numine, gesta fuerant, certiores redderent.

S. Augustinus hic Archiepiscopus,

Tum verò Gregorius, cum esset studio Christianæ religionis propagandæ vehementer incensus, misit alios sacerdotes, pietatis opinione præstantes, in illam regionem misit, vt communibus operentur eos, qui nondum erant lustralibus aquis expiati Christi fidem perducerent: & eos qui iam Christi nomen dederant, clariore disciplina confirmarent. Misit præterea sacras vestes & vasa, & codices diuinos, sanctorum etiam reliquias, aliaque ecclesiæ ornamenta plurima, vt ijs omnium animos acius studio Christianæ pietatis incenderent.

Vide studiū S. Gregorij Papæ ad Anglorum gentem.

At verò Augustinus, vbi in regia ciuitate, episcopi fultus auctoritate, consedit, Ecclesiam, quam ibi Romanorum antiquorum fidelium opera factam fuisse didicerat, recuperauit: & legitimis sacris, à demonum cultu expiatam, Christo Saluatori consecrauit. Insuper monasterium, non procul à ipsa ciuitate, à fundamentis extruxit, quod Ethelberchus Rex, regia magnificentia ditauit, vt in eo & Augustini & omnium episcoporum Dorsetensium corpora, ab obitu conderentur. Interea vir sanctus, vt Britonum animos, ab vnitate ecclesiæ multum dissidentes conglatinaret, omnes Britonum prouinciæ episcopos vnum in locum, qui vique hodie lingua Anglorum Saxonum Augustinei-

Augustini-
gat locus in
Anglia vnde
dicitur.

stineizat, id est, robur Augustini appellatur, con-
uocauit. Vnde autem locus ille nomen istud forti-
tus sit, non erit abs re, latius explicare. Britones e-
nim, præter alia plurima vnitati ecclesie contra-
ria, Paschæ diem à quarta decima vsque ad viginti-
mam Lunam obseruabant: neque poterant vllis
vel monitis vel rationibus vel precibus ab ea teme-
ritate deduci & persuaderi, vt sese ecclesie, totum
per orbem diffusæ, accommodarent. Vnde Augu-
stinus ne quid intentatum relinqueret, quo labo-
riosa ac longæ disceptationi finem imponeret, ho-
minem quendam oculorum lumine orbatum ad-
duci præcepit: statuitque vt quæ pars precibus suis
misero lumen restitueret ea demùm certaminis
palmam obtineret. Hac conditione tam æqua,
tam iusta proposita, aduersarij licet inuiti conti-
cuere, & ægrum nequicquam restituere conati,
tandem ab inutili ministerio cessauere. Post quos
Augustinus iusta necessitate compulsus, genua ad
Deum flexit, preces fudit, & tandem diuinam clem-
entiam pro cæco exorauit, Britonesque deceptos
re notatos egregiè confudit. At illi confidenter
non ignorare Augustinum optimis rationibus suum
errorem confutasse: non posse tamen ab ipse
suorum consensu priscos mores penitus abdicare.
Postulabant igitur, vt secundò episcoporum con-
cilium indiceret, in quo ea controuersia sopiri pos-
set. Accidit interim vt septem Britonum episcopi
alijque prudentiæ opinione præstantes viri ad con-
cilium ituri, primò ad quendam anachoretam libe-
ritate & prudentia celebrem diuerterent: eiusque
sententiam ea de re sedulò consulerent. Is vero
respondisse fertur: Si quidem Augustinum tantum
humilemque & timore Domini repletum inuen-
-

Augustinus
ezcum illu-
minat.

gene, Incunctanter illum sequerentur: eiusque
traditiones haud secus ac de caelo missas amplecte-
rentur. Sin autem hominem elato animo & su-
perbia eumidum cognoscerent, eum negligerent
omnisque sermones tanquam pestiferos execraren-
tur. Atque ut huius rei certissimum possent habe-
re indicium, monuisse fertur: ut diligenter pro-
spicerent, quo ipse prior Synodi locum ascende-
ret. Et siquidem illis appropinquantibus assurgeret,
nihil dubitarent, quin ipse verus Christi famulus
eorum salutem procurandam missus esset. Sin
autem assurgere negligeret, eum vicissim sperne-
re nulloque prorsus honore dignum iudica-
rent.

His ira constitutis accidit ut illis aduentanti-
bus Augustinus in sella sederet. Quod illi viden-
tes, mox in iram & indignationem versi, eum su-
perbia notantes, cunctis, quae dicebat, summa con-
tentione contradicere laborabant. Augustinus au-
tem cum cerneret eos pertinaci mente concordiam
ecclesiae proscindere minitans dixisse perhibe-
tur, quod si pacis & unitatis studia accipere nollent,
bellum ab hostibus acciperent, & quia viam vitae
Anglorum nationi predicare recusabant, ab eadem
gentis poenas tanto scelere dignas reciperent. Nec
sufficit sanctissimi viri multo ante prolata senten-
tia: siquidem Edelfridus rex collecto grandi exer-
itu tantam in ea gente stragem edidit, ut praeter a-
lios viriisque sexus homines, monachos mille du-
centos, qui omnes in monasterio Bancor manuum
harum labore victum quaeritabant, crudeli inter-
fectione deleuerit.

Anno Domini Incarnationis sexcentesima quar-
to Augustinus Britannorum Archiepiscopus duos
antisti-

Britones eam
temnunt Au-
gustinum.

Monasteri-
um Bancor.

Obitus viri
sancti.

antistites Mellitum & Iustum ordinavit, quibus
etiam pro sua benignitate possessiones necessarias
assignavit. Post quē vir sanctus plenus dierum bo-
norumque operum latus ex carcere corporis huius
ad cælos migravit. Cuius corpus in Ecclesia mona-
sterij ab eo edificati beatis Apostolis Petro & Pau-
lo sacra sepulchrum est.

In lib. de vi-
ris illustrib.

VITA B. QUADRATI ATHENIENSIS
Episcopi, Apostolorum Discipuli, per D. Hieronymum
presbyterum scripta.

26. Maij.

Liber à S.
Quadrato
compositus

Quadratus Apostolorum Discipulus, Publio
Athenarum episcopo ob Christi fidem mar-
tyrio coronato, in locum eius substituitur, & Ec-
clesiam grandi terrore dispersam, fide & industria
sua congregat. Cumque Hadrianus Athenis eg-
gisset hyemem, inuisens Eleusinem, & omnibus pe-
nè Græciæ sacris initiatus dedisset occasionem his,
qui Christianos oderant absque præcepto Impera-
toris vexare credentibus. porrexit ei librum pro re-
ligione nostra compositum, valde vilem, plenum
que rationis & fidei & Apostolica doctrina dignum
in quo & antiquitatem suæ ætatis ostendens, atque
rimos à se viros, qui sub Domino varijs in locis
oppressi calamitatibus sanati fuerant, & qui à mar-
tuis resurrexerant.

VITA S. BEDAE PRESBYTERI AN-
glici ex Trithemio Abbate, Lib. 3. cap. 155. De Viris
Illustribus. Sigebertus eum obiisse scribit anno Domini
731. Trithemius vero 33. anno ætatis suæ 72. sub
Leone Imp. Consule Baronium in notat hoc die.